

Båltalen ved Sankt Hans 2015

af **Trine Egetved** medlem af byrådet i Gribskov(C), formand for Børneudvalget

Tak for invitationen til at komme og tale til jeres Sankt Hans Bål.

Jeg har længe gået og funderet over hvad jeg ville tale om i aften. Der er så mange emner der fortjener at blive berørt ovenpå det netop overståede folketingsvalg og i året hvor vi fejrer 100-året for at kvinderne fik stemmeret.

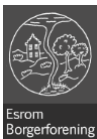
Det er sankthansaften. Da jeg var barn holdt vi altid sankthansaften i Nordjylland. Skoleferien var lige begyndt og vi var så privilegerede, at kunne holde 6 ugers sommerferie sammen med vores mor i mine forældres sommerhus. Mine forældre var selvstændige og prioriterede, at vi fik en dejlig lang sommer væk fra hverdagen sammen med vores mor, mens vores far arbejdede og kun kom forbi i nogle enkle weekender i løbet af sommeren. En prioritering, som jeg er lykkelige for i dag. For der var tid – masser af tid til at lave ingenting. Der blev altid spillet spil, yatzy, gået lange ture, læst tonsvis af ugeblade og bøger. Og Sankthansaften var begyndelse på den lange afslappende sommer, som vi alle så frem til. I dag hvor jeg selv har fire børn, tænker jeg at min far måske også synes det var meget afslappende at vi ikke var hjemme..... Men uanset hvad, så er det jo det som livet handler om. Vi må prioritere hver eneste dag. Jeg håber at den kommende regering vil give børnefamilierne frihed til selv at prioritere, hvordan deres hverdag skal være.

Det er sankthansaften. På denne aften er vi igennem århundreder samledes. Oprindeligt for at jage onde ånder af marken, så jorden blev frugtbar.

Den tid er for længst forbi, men vi mødes fortsat. Hvorfor nu det, kunne man spørge?

Svaret gemmer sig i Drachmanns midsommervise, som jeg går ud fra at vi skal synge om lidt:

"Vi elsker vort land". Så kort kan det siges. Det er vel i virkeligheden det, der får os til at mødes på tværs af alle dagligdagens skel for at fejre sommeren og prise vort land. I dagligdagen har vi tit travlt med at være sure over livets små genvordigheder, at vi ikke altid ser, at Danmark er et yndigt land. Og når vi mødes til de to andre store danske folkefester – 1. maj og grundlovsdag – stimler vi normalt sammen med dem, vi på en eller anden måde har et meningsfællesskab med. Sådan er det ikke til sankthans. I aften er vi her fordi vi er danske, og fordi vi – uanset hvad vi eller hver især mener om borgmesteren eller om hvem der skal være landets nye statsminister eller de besparelsesplaner der lige nu er på børneområdet i kommunen – faktisk rigtig godt kan lide vores land. Desværre har nogle af reaktionerne på vores netop demokratiske afholdte folketingsvalg været en større krig på de sociale medier. Folk er begyndt at slette mennesker, som har stemt på noget "forkert" som venner.

Venskaber som har stået på i årevis går i opløsning. Jeg synes vi lige skal tænke os om. I Danmark har vi en stolt tradition for at vi kan være uenige politisk og bagefter mødes vi og taler om noget andet. Sådan er det også i Byrådet. Vi kan være dybt uenige og diskutere og debattere i Byrådssalen og bagefter går vi i kælderen og drikker en sodavand eller et glas vin og kommer videre. Lad os nu bevare respekten for hinanden og kunne debattere ting på saglig vis. Mit ønske for en ny regering er at den bliver sat sammen på en måde, så den bliver en regering for hele landet og husker alle befolkningsgrupper, når der tages beslutninger – også dem der ikke er ens egne kernevælgere.

Traditionen med sankthansbål, heks og midsommervise er mere end 100 år gammel. Så når vi er samlet her i aften, er det altså som en del af en længere historie. Det er en tradition, der rækker langt tilbage.

Det, vi har til fælles i historien og traditionen, det skal vi holde i hævd.

Dog må vi aldrig lade historien begrænse os. Vi må ikke hænge fast i traditionens sådan-plejer-vi-at-gøre. Vi skal forny os. Vi skal udvikle vores fællesskab.

Som jeg begyndte med at sige, så synes jeg Sankt Hans aften altid var hyggelig. Lige indtil et år, hvor jeg var lidt uartig og mine forældre i sjov sagde, at jeg skulle passe på at det ikke var mig der røg på bålet. Det gjorde mig rigtig bange kan jeg huske. Efter jeg er gået ind i politik tænker jeg at sandsynligheden for at blive sendt afsted til Bloksbjerg er endnu større og derfor gør det mig tryk og glad, at se at I i dag allerede har lavet en heks til bålet

Men hvorfor brændte man egentligt hekse af i middelalderen? Det var jo nok både af frygt, en undertrykkelse af kvinder og en måde at finde en syndebug på.

Begge dele findes jo i mindre grad stadig. Heksejagte ofte igangsat af medierne, hvor der skal findes en syndebug. Når noget er gået galt, så skal nogen have skylden og ansvarliggøres. Vi brænder dem ikke på bålet, men de føler sig brændemærket efter en tur på mediernes bål.

I de slemme tilfælde er de blevet udråbt som syndebug i alle landets medier uden at være skyld i det. Mediernes kåringer af helte og syndebugke er ikke altid den fulde sandhed. Det er derfor, at vi har retsprincipper som "alle er uskyldige, ind til andet er bevist". Lad os ikke dømme før beviserne er der.

I politik har vi også heksejagte. Det er ofte de samme, som bliver udråbt som heks eller syndebug igen og igen, og de får tilnavne som traktor, gucci, skrigeskinke og isdronning. I torsdags fik vi så en, der fra nu af hedder Sjus til mellemnavn. Og dette er blot nogle få af de udtryk, der bliver brugt til at beskrive politikere.

Menneskeligt er det urimeligt hårdt for de personer, der udsættes for det.

I år fejrer vi at kvinderne for 100 år siden fik stemmeret. Og vi er kommet langt med ligestilling i Danmark. Kvindeundertrykkelse er også et ret begrænset fænomen i Danmark. Og så alligevel. Den måde vores afgående statsminister er blevet omtalt på

gennem de seneste år vi at synes på kvindeundertrykkelsen ligger latent. Der bliver talt lidt grimmere om kvindelige politikere end om mandlige. Og i mobningen ligger ofte noget kønsspecifikt. Uanset om man er enig eller uenig med den afgående statsminister, så synes jeg vi som land godt kan være stolte af den opgave som landets første kvindelige statsminister har løst. Hun har været en dygtig repræsentant for Danmark på trods af nogle yderst svære arbejdsvilkår. Og så vil jeg da sige, at det var bemærkelsesværdigt at der kun var mænd i blå blok til partilederrunden. Lad os håbe nogle flere dygtige kvinder også får topposter i den borgerlige del af det politiske spektrum i Danmark.

I aften holder vi en dejlig tradition i hævd ved at mødes om sankthansbålet og det er 1 af 2 grundlæggende ting, som jeg vi skal kunne som samfund, som Danmark, som danskere: Vi skal holde fast i vores historie. Og vi skal komme videre.

Vi skal suge kraft af rødderne, så vi kan vokse og gro, folde os ud og sætte nye grene.

Det er det, vi danskere har gjort gennem hele historien.

Danmark i dag har kvaliteter, som vore forfædre knap turde drømme om.

Vi har goder og frihed, som kun var et fjernt håb for vores forfædre.

Velstand i stedet for sult og nød.

Skoler i stedet for børnearbejde.

Et sandt demokrati i stedet for undertrykkelse.

Stor grad af ligestilling mellem kvinder og mænd.

Frihed til selv at forme vores liv.

Hvordan er vi kommet dertil? Og hvad skal vi gøre for at komme endnu videre?

Vi skal have modet til at finde nye svar, når tiden kræver det af os.

Da socialdemokraten Jens Otto Krag for 45 år siden skulle skaffe penge til at udbygge velfærdssamfundet, så indførte han kildeskat. Det var ikke populært. Men det var nødvendigt. Og ingen har ændret på det siden.

Da den konservative Poul Schlüter for mere end 25 år siden skulle rette op på dansk økonomi, så indførte han fastkurspolitik for den danske krone. Det var ikke populært. Men det var nødvendigt. Og ingen har ændret på det siden.

På lokalpolitisk plan står vi i en svær situation midt i et presset budget. Så nu skal vi igen træffe beslutninger, som ikke altid er populære. Men som er nødvendige. Og som bringer os videre. Det er vi nødt til at gøre og vi kan læse af historien at det kan lade sig gøre. De folkevalgte SKAL tage beslutninger – også de svære. Ellers er der jo ingen grund til at vi sidder der. Og DET håber jeg at Byrådet er klar til når vi skal forhandle budget til efteråret.

Om lidt skal vi tænde bålet. Lad os også tænde håbet. Vores fælles håb.

"Vi vil fred her til lands/ sankte Hans, sankte Hans!/ den kan vindes, hvor hjerterne aldrig bli'r tvivlende kolde." Lad os alle bevare varmen i vores hjerter og lad os rumme dem som ikke er enige med os. Gennem forskellighed og uenighed opnås de bedste resultater.

Jeg vil ønske jer alle en fortsat smuk aften. Og en dejlig sommer!